

«Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης ...ανάγκης».

Γράφει ο Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας.

Στη σειρά των δεήσεων που απευθύνουμε στο Θεό, κατά την αρχή της θείας Λειτουργίας και πολλών άλλων Ιερών Ακολουθιών, προσθέτουμε: «Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνάγκης...».

Ο Δημιουργός μας όταν έπλασε τον άνθρωπο, τον έβαλε στον «Παράδεισον τῆς τρυφῆς» (Γεν. 2,15). Εκεί ο άνθρωπος απολάμβανε όλα τα αγαθά που έθεσε ο Θεός στη διάθεσή του, για να είναι ευτυχισμένος. Από φθόνο, όμως του διαβόλου, ο Αδάμ και η Εύα στερήθηκαν τον Παράδεισο με όλα τα αγαθά του και από τότε ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος με κόπους και ιδρώτες, συχνά και με αγωνίες, να αγωνίζεται να εξοικονομεί τα αναγκαία για την διαβίωσή του.

Στις δυσκολίες αυτές, συνήθως, έρχεται να προστεθεί και η απληστία κάποιων, οι οποίοι καταδυναστεύουν, όχι μόνον μεμονωμένα άτομα, αλλά και ολόκληρους λαούς. Οι ισχυροί της γης εκμεταλλεύονται είτε αδύνατους ανθρώπους, που τους χρησιμοποιούν ως δούλους, είτε τον ορυκτό πλούτο και τα ενεργειακά αποθέματα της γης τους (χρυσό, πολύτιμους λίθους, μεταλλεύματα κ.ά.), με αποτέλεσμα οι άνθρωποι του τόπου να στερούνται και τα πλέον απαραίτητα, οι δε εκμεταλλευτές να αυξάνουν τις τεράστιες

περιουσίες τους. Η εκμετάλλευση αυτή των αδυνάτων από τους ισχυρούς γίνεται σε κάθε σχεδόν χώρα, ακόμη και στις αποκαλούμενες ανεπτυγμένες χώρες.

Αφού, λοιπόν, κι εμείς οι χριστιανοί ζούμε σε τέτοιες κοινωνίες είναι φυσικό, μαζί με πολλούς άλλους συνανθρώπους μας, να αντιμετωπίζουμε προβλήματα στην κάλυψη βασικών αναγκών για την επιβίωσή μας. Όταν μάλιστα οι κοινωνίες πλήττονται από οικονομικές κρίσεις, πανδημίες -όπως πρόσφατα- και άλλες κοινωνικές πληγές, η ανεργία αυξάνεται, τα έσοδα μειώνονται και οι ανάγκες μας αυξάνουν. Γι' αυτό η Εκκλησία, ως φιλόστοργη Μητέρα απευθύνει δέηση προς Εκείνον που μόνον δύναται να βοηθήσει τα παιδιά της, να μας γλυτώνει από στερήσεις βασικών αναγκών της ζωής μας, για να επιβιώνουμε ανθρώπινα.

Όπως είναι φυσικό, κι εμείς θα προσπαθούμε, με τη βοήθεια του Θεού, να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για να καλύπτουμε με την έντιμη εργασία μας τις ανάγκες τόσο τις δικές μας όσο και των οικείων μας, όπως έχουμε χρέος. Όσες δυσκολίες θα συναντούμε θα προσπαθούμε με τη θεία Χάρη, να τις προσπερνάμε. Αλλά στο σημείο αυτό να προσέξουμε κάτι σημαντικό. Να αγωνιζόμαστε, αλλά χωρίς αγωνία, χωρίς ανησυχία. Αυτό μας λέγει ο Κύριός μας: «Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας τι θα ντυθείτε» (Ματθ. 6,25). Δεν λέει ο Κύριος να μη φροντίζετε για τις ανάγκες σας ή να μην εργάζεστε, αλλά να μη σας «τρώει» η μέριμνα και η αγωνία. Και για να μας προστατεύσει από αυτές τις οδυνηρές καταστάσεις, όπως ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, μας φέρνει παράδειγμα τα πουλιά και τα αγριοπούλια. Και στο τέλος μας παρηγορεί με έναν όμορφο τρόπο: «Ο Θεός Πατέρας τρέφει τα πουλιά· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο από τα πουλιά;» (στίχ. 26). Με άλλα λόγια: αν ο Πατέρας σας τρέφει τα πουλάκια, δεν θα ενδιαφερθεί για σας τα παιδιά Του, που έχετε πολύ μεγαλύτερη αξία απ' αυτά;

Και ένα δεύτερο σημείο άξιο προσοχής είναι το εξής: στην προσπάθειά μας να αποκτήσουμε τα αναγκαία για τη διαβίωσή μας, να μη ξεφεύγουμε σε υπερβολές. Υπάρχει κίνδυνος να μην αρκούμαστε στα όσα αποκτήσαμε και με τα οποία εξασφαλίζουμε μία άνετη διαβίωση. Γιατί, βλέποντας άλλους να έχουν περισσότερα, μας καταλαμβάνει το πνεύμα της πλεονεξίας και θέλουμε κι εμείς να τα αποκτήσουμε, κι αν μη μας είναι απαραίτητα. Και για

να τα επιτύχουμε αυτά, κουραζόμαστε υπερβολικά, μέχρι σημείου να μη μπορούμε να εκκλησιαστούμε, να μη χαιρόμαστε την οικογένειά μας, να καταστρέφουμε την υγεία μας και τελικά να μη χαιρόμαστε όσα μας χάρισε ο Θεός, αλλά να λυπόμαστε για όσα έχουν οι άλλοι και δεν μπορέσαμε να τα αποκτήσουμε κι εμείς! Γι' αυτό, ο θεόπνευστος Απόστολος Παύλος μας προτρέπει: «Όταν έχουμε τροφές και ενδύματα να αρκούμαστε σ' αυτά. Όσοι όμως θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό, σε παγίδα του διαβόλου και σε πολλές επιθυμίες ανόητες και βλαβερές, που βυθίζουν τους ανθρώπους σε καταστροφή και στον χαμό» (Α' Τιμ. 6,8-9).

Σύμφωνα με τα λόγια αυτά η Εκκλησία μας έχει διατυπώσει το αίτημα που αναφέραμε: «Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ὑμᾶς ἀπό πάσης...ἀνάγκης». Να μη μας λείπουν τα αναγκαία για την διαβίωσή μας. Έτσι απερίσπαστοι να χαιρόμαστε τη ζωή μας και όπως γράφει πάλι ο Απόστολος Παύλος: «Ο Θεός έχει τη δύναμη να σας χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ώστε να είστε πάντοτε σε όλα αυτάρκεις, και να δίνετε με το πάρα πάνω για κάθε καλό σκοπό» (Β' Κορ. 9,8).

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

Ως άνθρωποι με αυτοκυριαρχία, ας μη παρασυρόμαστε από τις συνεχείς διαφημίσεις προϊόντων της καταναλωτικής κοινωνίας, που προσπαθούν να μας πείσουν ότι κάτι συνεχώς μας λείπει, για να το αγοράσουμε τάχα «σε τιμή ευκαιρίας»! Ας κάνουμε τις επιλογές μας για τις πραγματικές ανάγκες της ζωής μας. Και να μη ξεχνάμε: Η ολιγάρκεια, το να περιοριζόμαστε στα λίγα και αναγκαία, είναι μια σπουδαία αρετή. Το να παραδέχεσαι εσωτερικά ότι «αυτό μου αρκεί· δεν χρειάζομαι κάτι περισσότερο», σε ειρηνεύει και σε απαλλάσσει από περιττές αναζητήσεις. Έτσι μόνον μπορείς να χაίρεσαι με αυτά που έχεις αποκτήσει.

Είθε ο Κύριος, στους δύσκολους αυτούς καιρούς, να εισακούει τις δεήσεις μας και με την στοργή και την αγάπη Του να χαρίζει σε όλους μας και σε όλο τον κόσμο τα αναγκαία για μια ανθρώπινη ειρηνική διαβίωση. Αμήν.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>.